

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 74.995 van 8 juli 1998
in de zaak A. 75.818/X-7787.**

In zake : 1. Jean CALLEBAUT,
2. Godelieve BOGEMANS,
wonende te 1785 MERCHTEM,
Sleeuwagen 5

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. van DIEVOET,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Koningsstraat 15.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Jean CALLEBAUT en Godelieve BOGEMANS op 25 september 1997 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 22 juli 1997 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening waarbij het beroep van eerste verzoeker tegen de beslissing van 3 september 1996 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant niet wordt ingewilligd, en hem de regularisatievergunning wordt geweigerd voor het bouwen van een kantine en kleedkamers, op de percelen gelegen aan de Sleeuwagen 43 te Merchtem, kadastraal bekend Sectie L, nrs. 238 t, 238 w en 238 x;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door
Adjunct-auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 20 april 1998
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 mei 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. COOLS
die, loco Advocaat W. DAEM verschijnt voor verzoekers,
en van Advocaat M. van DIEVOET, die verschijnt voor de
verwerende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur P. BARRA, daartoe
gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van
11 december 1997, in zijn eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat verzoekers ter terechtzit-
ting een nota met vier bijkomende stukken hebben neer-
gelegd;

Overwegende dat een dergelijke nota met
aanvullende stukken niet is voorzien in het koninklijk
besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechts-
pleging in kort geding voor de Raad van State; dat enkel
de akte, houdende de vordering tot schorsing, de nota
van de verwerende partij en het verzoekschrift in
vrijwillige tussenkomst, processtukken zijn, die in
voormeld procedurereglement zijn opgenomen; dat
bijgevolg voornoemde nota met de bijkomende stukken
ambtshalve uit de debatten worden geweerd;

Overwegende dat verzoekers beweren eigenaar te zijn van voornoemde percelen; dat niet wordt betwist dat voormelde percelen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, vastgesteld bij koninklijk besluit van 7 maart 1977, gelegen zijn in agrarisch gebied; dat de percelen niet zijn gelegen in het beheersingsgebied van een door de Vlaamse regering goedgekeurd bijzonder plan van aanleg en evenmin binnen een behoorlijk vergunde verkaveling; dat op deze percelen eertijds een witloofschuur was ingeplant die hoorde bij het landbouwbedrijf van de vader van tweede verzoekster; dat in de loop van 1969 eerste verzoeker en de vader van tweede verzoekster een voetbalploeg hebben opgericht; dat naast het landbouwbedrijf van de vader van tweede verzoekster in de loop van 1970 een voetbalveld werd aangelegd;

Overwegende dat bij beslissing van 23 mei 1975 de vader van tweede verzoekster een bouwvergunning heeft bekomen van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Merchtem voor "het bouwen van kleedkamers aan het voetbalplein";

Overwegende dat bij besluit van 27 augustus 1982 aan eerste verzoeker een bouwvergunning werd afgegeven door voormeld college van burgemeester en schepenen, strekkende tot de oprichting van "een kantine met vestiaire (met een tijdelijk karakter)"; dat in de redengeving van dit besluit wordt overwogen dat "het gaat om werken of handelingen van geringe omvang, waarvoor het voorafgaand advies van de gemachtigde ambtenaar niet is vereist (en) dat het vergunde project een tijdelijk karakter heeft";

Overwegende dat op 7 december 1995 de gemachtigde ambtenaar een brief heeft geschreven naar het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Merchtem, waarin hij kenbaar heeft gemaakt dat hem werd meegedeeld dat op voornoemde percelen een kantine

werd opgericht en een vestiaire met een tijdelijke vergunning; dat de gemachtigde ambtenaar het gemeentebestuur heeft verzocht om de bouwheer uit te nodigen om een regularisatieaanvraag in te dienen; dat op 1 februari 1996 eerste verzoeker een aanvraag tot het bekomen van een regularisatievergunning bij het college van burgemeester en schepenen heeft ingediend; dat op 5 februari 1996 datzelfde college een pre-advies heeft uitgebracht, waarin ondermeer wordt aangevoerd dat de vergunningen van 23 mei 1975 en van 27 augustus 1982 tijdelijke vergunningen zijn en wordt gepleit voor een tijdelijk verder zetten van de huidige situatie, gelet op het niet bestaan van een recreatiezone binnen de gemeente;

Overwegende dat op 8 februari 1996 het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Merchtem de regularisatieaanvraag heeft verstuurd naar de gemachtigde ambtenaar;

Overwegende dat volgens de neergelegde plannen het gebouw met de twee kleedkamers en douches een lengte heeft van 9,95 m en een breedte van 5,38 m, voorafgegaan door een terras van 9,35 m op 2,60 m; dat de hoogte van de gebouwen maximaal 2,75 m bedraagt; dat het gebouw van de kantine, met een bergingsruimte voor landbouwmateriaal, een lengte heeft van 21,13 m, een breedte van 8,35 m en een hoogte van 2,90 m;

Overwegende dat op 7 maart 1996 de afdeling Land advies heeft uitgebracht en heeft geoordeeld dat de bouwwerken uit landbouwkundig oogpunt kunnen worden gedoogd;

Overwegende dat op 5 april 1996 de gemachtigde ambtenaar het volgend advies heeft uitgebracht :

"(...).

Deze regularisatieaanvraag (voor een kantine met kleedkamers) is strijdig met de planologische voor-

schriften van art. 11 van het K.B. van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen.
(...).

Aldus besluit ik tot de weigering van deze regularisatieaanvraag";

Overwegende dat op 22 april 1996 voornoemd college de regularisatievergunning heeft geweigerd om reden van voormeld ongunstig advies;

Overwegende dat eerste verzoeker op 14 mei 1996 beroep heeft aangetekend bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams Brabant; dat op 3 september 1996 de bestendige deputatie het beroep heeft verworpen, met onder meer als redengeving dat, daar de constructies zich bevinden in agrarisch gebied, het artikel 11.4.1. van het KB van 28.12.1972 van toepassing is, en enkel de voor een landbouwbedrijf noodzakelijke gebouwen zijn toegelaten voorzover ze een integrerend deel van een leefbaar land- en tuinbouwbedrijf uitmaken, dat, in casu de te regulariseren constructies niet verenigbaar zijn met deze bepaling en dat er geen uitzonderingsvoorschrift van toepassing is;

Overwegende dat bij aangetekende brief van 8 oktober 1996 eerste verzoeker beroep heeft aangetekend tegen voormelde beslissing van de bestendige deputatie;

Overwegende dat bij besluit van 22 juli 1997 de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening dit beroep heeft verworpen; dat dit besluit bij aangetekende brief van 28 juli 1997 aan eerste verzoeker werd betekend;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige

middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde betreft, verzoekers doen gelden wat volgt :

"De onmiddellijke tenuitvoerlegging van voormeld Ministerieel Besluit van 22 juli 1997 berokkent aan verzoekers een materieel en moreel moeilijk te herstellen nadeel, zodat een onmiddellijke schorsing van het aangevochten Ministerieel Besluit zich opdringt.

Indien het bestreden besluit niet wordt geschorst, bestaat er in de gemeente Merchtem geen enkele mogelijkheid meer om aan voetbal in clubverband te kunnen doen.

(...)

Indien de voetbalclub verhinderd wordt om nog langer sportactiviteiten te organiseren betekent dit dat er in gans de gemeente Merchtem nergens nog aan sport kan worden gedaan aangezien geen andere recreatiemogelijkheden voorzien zijn, dit impliceert dat men verhinderd wordt nog langer de voetbalsport als hobby te beoefenen.

Indien de bestreden beslissing niet wordt geschorst, heeft dit als gevolg dat de ploeg zal worden ontbonden en dat niet langer aan de competitie kan worden deelgenomen hetgeen nefaste gevolgen meebrengt op sportief vlak. Dit heeft tevens nefaste gevolgen voor het sociaal gebeuren in de gemeente Merchtem.

Uit de weergave van de feiten blijkt tevens dat wijlen de vader van tweede verzoekster samen met eerste verzoeker de voetbalclub heeft opgericht. Het spreekt dan ook voor zich dat het verder bestaan van de voetbalclub voor verzoekers in de eerste plaats een grote emotionele waarde heeft.

De aldus geleden nadelen zijn in hoofde van verzoekers zeer ernstig en moeilijk of niet te herstellen indien niet onmiddellijk wordt overgegaan tot het schorsen van het bestreden Ministerieel Besluit van 22 juli 1997";

Overwegende dat de verwerende partij hierop in essentie het volgende antwoordt :

"Hier dient in eerste instantie opgemerkt dat het zogenaamd nadeel dat de verzoekende partijen aanvoeren geenszins een 'persoonlijk' nadeel is. Zij voeren aan dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing nefaste gevolgen zal hebben voor de plaatselijke voetbalploeg, voor de competitie en dus voor het sportgebeuren in de gemeente. Er wordt in geen geval een persoonlijk nadeel opgeworpen, laat staan bewezen.

(...).

Aldus is het zogenaamde nadeel zuiver hypothetisch en zal niettegenstaande voor het betrokken perceel de regularisatievergunning geweigerd werd, tegemoet kunnen worden gekomen aan de verlangens van de sportbeoefenaars in de gemeente Merchtem door op een ander perceel, gelegen in een zone die planologisch verenigbaar is met dergelijke activiteiten, de nodige faciliteiten in te richten.

Volgens een vaste rechtspraak van de Raad van State kan bovendien de weigering tot regularisatie geen aanleiding geven tot een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Bijgevolg kan er geenszins sprake zijn van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoekende partijen";

Overwegende dat verzoekers, enerzijds, niet aantonen dat het nadeel ernstig is, omdat het kunnen beschikken over een voetbalveld voor de voetbalsport essentieel is, en niet het gebruik van een kantine en kleedkamers; dat verzoekers niet bewijzen dat het niet meer kunnen gebruiken van de kantine en de kleedkamers, het einde betekent van de sportactiviteiten in de gemeente Merchtem; dat zij niet aantonen dat het gebruik van een kantine en kleedkamers determinerend is voor het gebruik van het voetbalterrein; dat zij evenmin bewijzen dat het eventueel niet meer kunnen gebruiken van de kantine en van de kleedkamers, zou leiden tot de ontbinding van de voetbalploeg, waarover geen concrete informatie wordt verstrekt; dat verzoekers niet bewijzen dat wat voorafgaat nefaste gevolgen zou hebben op het sociaal-gemeentelijk vlak;

Overwegende dat verzoekers, anderzijds, niet aantonen dat het bestreden besluit hen een persoonlijk nadeel berokkent; dat het opkomen voor het welzijn van

een voetbalploeg of voor het sociaal en sportief gemeentelijk belang niet kan worden aanvaard als een, voor een moeilijk te herstellen ernstig nadeel vereist, rechtstreeks nadeel in hoofde van verzoekers;

Overwegende tenslotte dat het standpunt van verzoekers dat "het dan ook voor zich spreekt dat het verder bestaan van de voetbalclub, in de eerste plaats een grote emotionele waarde heeft", geen steun vindt in de feiten, aangezien, eensdeels, verzoekers niet aantonen dat het voortbestaan van de voetbalploeg zou afhangen van wat er op stedenbouwkundig vlak zal gebeuren met de kantine en met de kleedkamers; dat, anderdeels, niet is bewezen in de huidige stand van de rechtspleging, dat het voortbestaan van de voetbalploeg voor verzoekers een "grote emotionele waarde heeft", dat hooguit eventueel zou kunnen worden aangenomen dat verzoekers een moreel nadeel zouden kunnen lijden dat ongedaan wordt gemaakt door een gebeurlijke nietigverklaring van de bestreden beslissing; dat verzoekers niet aantonen waarin het materieel aspect van het door hen ingeroepen nadeel bestaat;

Overwegende dat bijgevolg het nadeel niet ernstig is; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op acht juli 1900 achtennegentig, door :

de H. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. WIJNANTS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

D. MOONS.